

David

Razzia

David contre Amalek

A la suite d'une opération de razzia par Amalek contre le camp de David, celui-ci mène une contre opération afin de libérer ses femmes captives.

L'atmosphère de ce texte dresse un portrait d'Amalek, bien loin du portrait de monstre que la tradition juive dresse d'habitude.

Dans ce texte Amalek n'est qu'une petite tribu de pillards, rien de plus.

א שמואל פרק ל

א ויהי בבא דוד ואנשיו, צקלג--ביום השלישי; ועמלקי פשטו, אל-נגב ואל-צקלג, ויכו את-צקלג, וישרפו אתה באש. ב וישבו את-הנשים אשר-בה מקטן ועד-גדול, לא המיתו איש; וינהגו, וילכו לדרכם. ג ויבא דוד ואנשיו אל-העיר, והנה שרופה באש; ונשיהם ובניהם ובנותיהם, נשבו. ד וישא דוד והעם אשר-אתו, את-קולם--ויבכו: עד אשר אין-בהם לח, לבכות. ה ושתי נשי-דוד, נשבו--אחינעם, היזרעלית, ואביגיל, אשת נבל הפרמלי. ו ותצר לדוד מאד, כפי-אמרו העם לסקלו--כי-מרה נפש כל-העם, איש על-בנו ועל-בנותיו; ויתחזק דוד, ביהוה אלהיו. { ז ויאמר דוד, אל-אביתר הכהן בן-אחימלך, הגישה-נא לי, האפוד; ויגש אביתר את-האפוד, אל-דוד. ח וישאל דוד ביהוה לאמר, ארדף אחרי הגדוד-הזה האשגנו; ויאמר לו רדף, כי-השג תשיג והצל תציל. ט וילך דוד, הוא ושש-מאות איש אשר אתו, ויבאו, עד-נחל הבשור; והנותרים, עמדו. י וירדף דוד, הוא וארבע-מאות איש; ועמדו, מאתים איש, אשר פגרו, מעבר את-נחל הבשור. יא וימצאו איש-מצרי בשדה, ויקחו אתו אל-דוד; ויתנו-לו לחם ויאכל, וישקהו מים. יב ויתנו-לו פלח דבילה ושני צמקים, ויאכל, ותשב רוחו, אליו: כי לא-אכל לחם, ולא-שתה מים, שלשה ימים, ושלשה לילות. { ס } יג ויאמר לו דוד למי-אתה, ואי מזה אתה; ויאמר נער מצרי אנכי, עבד לאיש עמלקי, ויעזבני אדני כי חליתי, היום שלשה יד אנחנו פשטנו נגב הכרתי, ועל-אשר ליהודה--ועל-נגב כלב; ואת-צקלג, שרפנו באש. טו ויאמר אליו דוד, התורדני אל-הגדוד הזה; ויאמר השבעה לי באלהים אם-תמיתני, ואם-תסגרני ביד-אדני, ואורדך, אל-הגדוד הזה. טז וירדהו, והנה נטשים על-פני כל-הארץ; אכלים ושתים, וחגגים, בכל השלל הגדול, אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה. יז ויכם דוד מהנשף ועד-הערב, למחרתם; ולא-נמלט מהם איש, כי אם-ארבע מאות איש-נער אשר-רכבו על-הגמלים וינסו. יח ויצל דוד, את כל-אשר לקחו עמלק; ואת-שתי נשיו, הציל דוד. יט ולא נעדר-להם מן-הקטן ועד-הגדול ועד-בנים ובנות, ומשלל, ועד כל-אשר לקחו, להם: הכל, השיב דוד. כ ויקח דוד, את-כל-הצאן והבקר; ונהגו, לפני המקנה ההוא, ויאמרו, זה שלל דוד.

1 Samuel chap. 30

1 Or, lorsque David et ses hommes arrivèrent à Ciklag le troisième jour, les Amalécites avaient envahi le Midi et cette ville, l'avaient saccagée et livrée aux flammes. 2 Ils avaient capturé les femmes qui s'y trouvaient, sans tuer personne, petit ou grand, mais avaient emmené leur prise et étaient repartis. 3 David et ses hommes, en arrivant dans la ville, la trouvèrent incendiée, leurs femmes et leurs enfants emmenés captifs. 4 Alors David et ceux qui l'accompagnaient, élevant la voix, pleurèrent aussi longtemps qu'ils en eurent la force. 5 Les deux femmes de David étaient également prisonnières, Ahinoam la Jezreélite et Abigaïl, la veuve de Nabal le Carmélite. 6 David éprouva une grande angoisse, car le peuple voulait le lapider, chacun étant exaspéré de la perte de ses fils et de ses filles. Cependant David puisa des forces dans la pensée du Seigneur, son Dieu. 7 Il dit au prêtre Ebiatar, fils d'Ahimélec: "Fais-moi, je te prie, avancer l'éphod." Ebiatar présenta l'éphod à David, 8 et David consulta le Seigneur, en disant: "Dois-je poursuivre cette troupe? L'atteindrai-je? Poursuis, répondit-il, car tu l'atteindras et tu reprendras sa capture." 9 David marcha avec ses six cents compagnons; parvenus au torrent de Bessor, plusieurs d'entre eux s'arrêtèrent 10 David continua la poursuite avec quatre cents hommes, laissant en arrière deux cents hommes, trop fatigués pour traverser le torrent de Bessor. 11 On rencontra dans les champs un Egyptien, qu'on amena à David. On lui donna du pain à manger, on lui fit boire de l'eau, 12 on lui fit manger une tranche de gâteau de figues et deux grappes de raisins secs, ce qui le ranima; car il n'avait point mangé de pain ni bu d'eau, pendant trois jours et trois nuits. 13 David lui dit: "A qui appartiens-tu et d'où es-tu?" Il répondit: "Je suis un jeune Egyptien, esclave d'un Amalécite; mon maître m'a abandonné, malade que j'étais, il y a trois jours. 14 Nous avons envahi le côté méridional des Kerêthites, le territoire de Juda, le midi de la terre de Caleb, et nous avons incendié Ciklag." 15 David lui dit: "Veux-tu nous conduire vers cette troupe?" Il répondit: "Jure-moi par le Seigneur que tu ne me feras pas mourir et que tu ne me livreras pas à mon maître, et je te conduirai vers cette troupe." 16 Il l'y conduisit, et on les vit répandus par toute la campagne, célébrant par des festins et des danses le grand butin qu'ils avaient emporté du pays des Philistins et du pays de Juda. 17 David les tailla en pièces depuis le crépuscule jusqu'au soir du lendemain; nul d'entre eux n'échappa, à l'exception de quatre cents jeunes hommes qui s'enfuirent à dos de chameau. 18 David reprit tout ce qu'avaient enlevé les Amalécites, y compris ses deux femmes. 19 Rien n'y manqua, depuis la moindre capture jusqu'à la plus grande, jusqu'aux garçons et aux filles, rien du butin dont ils s'étaient emparés; tout fut ramené par David. 20 David prit tout le menu et le gros bétail; on fit marcher devant lui ce bétail, en proclamant: "Ceci est le butin de David!"

Source : Sefarim et Yeshaya Dalsace